

แนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของไทย

กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดที่คั้งนั้น จะต้องมืบทบัญญัติซึ่งสามารถนำมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างไ้ค้ผล แต่กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของไทยในปัจจุบันยังขาดหลักการสำคัญ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากนั้น บทบัญญัติของกฎหมายคั้งกล่าวยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ ซึ่งควรจะทำกาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมักค้่าเป็นงานในรูปของ "องค์การ" ซึ่งถือว้าเป็นการประกอบอาชญากรรมประเภท "องค์การอาชญากรรม" (Organized Crime) กล่าวคือมีผู้ร่วมงานมากกว่าสองคนขึ้นไป มีการแบ่งงานกันทำหลายฝ่าย เช่นฝ่ายนายทุน ฝ่ายผลิต ฝ่ายหาตลาด และฝ่ายพ่อค้าย่อย โดยปกติชนชั้นหัวหน้าของอาชญากรประเภทนี้จะเป็นที่รู้จักกันดีในวงสังคมชั้นสูงทั่ว ๆ ไป ซึ่งตำรวจจะประสบกับความยากลำบากในการหาหลักฐานมาค้่าเป็นคดีกับบุคคลเหล่านี้ การจับกุมตัวผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่จึงกระทำไ้เฉพาะในรายที่เป็นประเภท "ลูกมือ" ไ้แก่ผู้ค้าย่อยหรือผู้เสพที่เป็นผู้ค้าปลีก หรือเป็นผู้เก็บตลาดค้วย นอกจากนั้น เนื่องจากพ่อค้าและผู้เสพมีผลประโยชน์ร่วมกัน จึงเป็นการยากที่ฝ่ายปราบปรามจะสืบเสาะ ค้นหา และทำลายแหล่งต้นคอของการผลิตยาเสพติด ทั้งนี้เพราะผู้เสพหรือพ่อค้าย่อยที่ถูกจับกุมตัวไ้ จะไม่ยอมชี้ค้บอก เพราะเกรงว้าจะเป็นการค้ดหนทางการค้่าและการเสพของตนในอนาคต

อรรถ สุวรรณบุปผาและอ้านวยวิทย์ ชูวงษ์, การควบคุมยาเสพติด

วิธีแก้ปัญหานั้นกรณีดังกล่าวทางหนึ่งก็คือ ต้องสร้างหรือบัญญัติฐานความผิดใหม่ขึ้นมาในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของไทย โดยยึดถือหลักตามความผิดฐาน Conspiracy ในระบบกฎหมายจารีตประเพณี (Common Law) ซึ่งความผิดฐาน Conspiracy นี้เป็นหลักกฎหมายที่ศาลสร้างขึ้น มีอยู่ในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายจารีตประเพณี เช่น ประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา มาเป็นเวลานานแล้ว

ความผิดฐาน Conspiracy คือความผิดซึ่งบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกันที่จะกระทำการอันใดอันหนึ่ง ซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือตกลงกันว่า จะกระทำการอันชอบด้วยกฎหมาย แต่โดยวิธีการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย ความผิดฐาน Conspiracy มีองค์ประกอบสำคัญ ๒ ประการคือ

๑. องค์ประกอบส่วนการกระทำ คือการตกลงกัน (Agreement) ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป

๒. องค์ประกอบส่วนเจตนา คือต้องมีเจตนาพิเศษ เพื่อบรรลุถึงจุดหมายอันไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น

ข้อสังเกตเกี่ยวกับความผิดฐาน Conspiracy

๑. ความผิดฐาน Conspiracy ไม่ใช่เรื่อง "ตัวการ" ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติว่า "ในกรณีความผิดใดเกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้ที่ได้ร่วมกระทำความผิดด้วยกันนั้นเป็นตัวการ ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น"

บุคคลที่จะเป็นตัวการในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานั้น จะต้องมีกรรร่วมกระทำความผิดกัน การกระทำในที่นี้หมายถึงการที่ไ้กลงมือกระทำความผิดนั้นแล้ว คือเลขขั้นตอนการคิดและการตัดสินใจ หรือตกลงใจแล้ว ส่วนการมีความผิดฐาน Conspiracy นั้น เพียงแต่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกันที่จะกระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น ก็เป็นความผิดสำเร็จแล้ว ทั้ง ๆ ที่อาจจะไม่มีการลงมือกระทำความผิดเลย เพราะองค์ประกอบส่วนการกระทำของความผิดฐาน Conspiracy นั้นคือความตกลงกัน (Agreement)

ตัวอย่าง เช่น ก. กับ ข. ตกลงกันจะไปลักทรัพย์ของนาย ค. เช่นนี้ ก. กับ ข. มีความผิดฐาน Conspiracy แล้ว เพราะ ก.กับ ข.ตกลงกันจะไปกระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมาย แต่ ก.กับ ข.จะมีความผิดฐานเป็นตัวการในการลักทรัพย์ของ ค.ก็ต่อเมื่อ ก.กับ ข.ได้ลงมือลักทรัพย์ของ ค.แล้ว ครายใจที่ ก. กับ ข. เพียงแต่ตกลงกันโดยยังไม่ได้ลงมือกระทำ ก็ยังไม่มีผิดฐานเป็นตัวการในความผิดฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา

๒. ความผิดฐาน Conspiracy ต่างกับความผิดฐานเป็นช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา บัญญัติว่า "ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ นี้ และความผิดนั้นมิกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้า เป็นการสมคบ เพื่อกระทำความผิดที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท"

ความแตกต่างของความผิดสองฐานดังกล่าวคือ

ก. จำนวนคนที่กระทำความผิดฐาน Conspiracy นั้น มีจำนวนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ก็พอ ส่วนความผิดฐานเป็นช่องโจร จะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป

ข. ความผิดฐาน Conspiracy มีขอบเขตกว้างขวางกว่าความผิดฐานเป็นช่องโจร กล่าวคือ การตกลงกันระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นความผิดฐาน Conspiracy คำว่า "การอันมิชอบด้วยกฎหมาย" ดังกล่าว จะเป็นการมิชอบด้วยกฎหมายอะไรก็ตาม ล้วนแต่มีความผิดฐาน Conspiracy ทั้งสิ้น ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีขอบเขตกว้างขวางมาก ส่วนการสมคบกัน

ระหว่างบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิด ซึ่งจะเป็นความผิดฐานเป็นของโจร
นั้น จำคุกขบ เขต เฉพาะความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ ของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมี
กำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป เท่านั้น ทั้งนี้ ถ้าบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป
สมคบกัน เพื่อกระทำความผิดตามกฎหมายที่มีโทษทางอาญา ซึ่งมีโทษภาค ๒ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา เช่นสมคบกัน เพื่อกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมาย
เกี่ยวกับป่าไม้ ฯลฯ ก็ไม่เป็นความผิดฐานเป็นของโจร

๓. องค์ประกอบส่วนการกระทำของความผิดฐาน Conspiracy ถือเอา
แค่การตกลงใจระหว่างบุคคล เพื่อที่จะทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น ไม่ต้อง
ถึงขั้นลงมือทำการ เช่น ก. กับ ข. ตกลงกันจะไปฆ่า ค. เพียงเท่านั้น ก. กับ ข.
ก็มีความผิดฐาน Conspiracy แล้ว ทั้ง ๆ ที่ ก. กับ ข. ยังมีกำลังมือฆ่า ค. เลย
แต่ความผิดฐาน Conspiracy ก็สำเร็จแล้ว

๔. การตกลงใจระหว่างบุคคลซึ่งเป็นองค์ประกอบส่วนการกระทำของความ
ผิดฐาน Conspiracy นั้น มีความหมายกว้างกว่าการตกลงใจในทางแพ่ง อันก่อให้เกิด
สัญญา คือไม่ต้องมีการ เสนอและการสนอง การตกลงใจในกรณีนี้อาจเกิดได้ แม้ว่าบุคคล
ที่ถือว่าได้ตกลงใจกันนั้นจะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน และไม่รู้ถึงแผนงานของแต่ละคนอย่าง
ละเอียด ฉะนั้น การที่คนสองคนทำงานอยู่ในกิจการเดียวกันโดยรู้ว่ามีอีกคนหนึ่งทำการ
นั้นอยู่ด้วย และการนั้นเป็นการอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย ก็พอจะอนุมานได้ว่ามีการตกลงใจ
ระหว่างบุคคลสองคนนั้นแล้ว

๕. องค์ประกอบส่วนเจตนาของความผิดฐาน Conspiracy คือเจตนา
พิเศษ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายอันไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น มีข้อสังเกตคือ

ก. ผู้กระทำแต่ละคนจะต้องรู้ว่าจุดประสงค์ของการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ถ้าหากบุคคลที่ตกลงกันนั้นไม่ทราบว่าจุดมุ่งหมายของการที่ตกลงกันนั้น เป็นการอันไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย ก็ไม่เป็นความผิดฐาน Conspiracy เพราะฉะนั้น ความไม่รู้กฎหมาย
จึงเป็นข้อแก้ตัวในความผิดฐาน Conspiracy ได้

ข. ถ้าผู้ที่ตกลงกันทราบว่าจุดมุ่งหมายของการที่ตกลงกันนั้น เป็นการอันมิชอบ
ด้วยกฎหมาย แต่ผู้ที่ตกลงกันนั้นมีส่วนส่วนตัวว่าจุดมุ่งหมายของการที่ตกลงกันนั้น เป็นสิ่งที่

๒๒๒
ถูกต้อง หรือไม่ซัดคอคคือกรรม เช่นนี้บุคคลที่ตกลงกันนั้นก็มีความผิดฐาน Conspiracy คือความเห็นส่วนตัวของบุคคลไม่เป็นเหตุลบล้างความผิดฐาน Conspiracy^๑

เกี่ยวกับความผิดฐาน Conspiracy นี้มีคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่น่าสนใจอยู่ ๒ คดีคือ

๑. คดี United States V. Falcone

โจเซฟ ฟัลโคน (Joseph Falcone) เป็นพ่อค้าดำเนินธุรกิจค้าขายน้ำตาลให้แก่พ่อค้ารายย่อยหลายคน ในระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๗๓ ฟัลโคนได้เริ่มขายน้ำตาลจำนวนมากผิดปกติให้แก่โนล (Nole) (จำเลยอีกคนหนึ่ง) โนลได้ขายน้ำตาลจำนวนนี้พร้อมกับยีสต์และกระป๋องให้แก่กลุ่มของผู้ต้มสุราเถื่อน มีหลักฐานพอจะสันนิษฐานได้ว่า ทั้งฟัลโคนและโนลทราบเจตนาอันมิชอบของผู้ซื้อ ทั้งคู่ถูกฟ้องและถูกศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษในความผิดฐาน Conspiracy ในการต้มสุราเถื่อน จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยให้เหตุผลว่าการที่ผู้ขายสินค้าอันไม่ชอบด้วยกฎหมายจะเป็นผู้กระทำความผิดฐาน Conspiracy ร่วมกับลูกค้าซึ่งนำสินค้าที่ซื้อไปใช้ในกิจการอันมิชอบด้วยกฎหมายนั้น พนักงานอัยการจะต้องพิสูจน์ให้ได้มากกว่าข้อเท็จจริงที่ว่า เขารู้วัตถุประสงค์อันมิชอบของลูกค้า จำเลยจะต้องมีส่วนร่วมหรือสนับสนุนกิจการนั้น และถือเสมือนเป็นกิจการของเขาเอง และมีประโยชน์ได้เสียในกิจการนั้นด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันพนักงานอัยการใช้อำนาจฟ้องคดีแบบเหวี่ยงแหต่อประชาชนทั่วไปโดยอ้างความผิดฐานนี้^๒

^๑ Weinreb Lloyd L., Criminal Law: Case Comment and Questions (2 nd., New York: Foundation Press, 1975), pp. 491 - 499 and pp. 502-503. and La Fave and Scott, Criminal Law (Minnesota: West Publishing Co., 1972), pp. 445 - 468.

๒. คดี *Direct Sales Co. V. United States*

บริษัทไคเร็ค เซลส์ จำกัด (จำเลย) ไล่จำหน่ายยาเสพติดจากการสั่งซื้อทางไปรษณีย์เป็นจำนวน ๕๐๐, ๑,๐๐๐ และ ๕,๐๐๐ หน่วยตามลำดับ ไล่ความว่า แพทย์หรือนักเคมีโดยเฉลี่ยจะไม่ต้องกรยาเสพติดจำนวนเกินกว่า ๔๐๐ หน่วยต่อปี นายแพทย์ เทท (Tate) จำเลยซึ่งขายยาเสพติดให้แก่ผู้ติดยาจำนวนมากได้เพิ่มจำนวนการสั่งซื้อมอร์ฟีนจากบริษัทไคเร็ค เซลส์ จนในที่สุดเขาสั่งซื้อมอร์ฟีนถึง ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ หน่วยต่อเดือน และแม้บริษัทไคเร็ค เซลส์จะได้รับการตั้งเตือนจากหน่วยป้องกันยาเสพติดของทางราชการว่า บริษัทกำลังถูกใช้ เป็นแหล่งจำหน่ายยาเสพติดให้แก่แพทย์ ซึ่งนำไปใช้โดยผิดกฎหมาย บริษัทก็ยังคงจำหน่ายยาเสพติดจำนวนมากต่อไป ข้อเท็จจริงไล่ความว่า ตัวแทนของบริษัทไคเร็ค เซลส์ไม่เคยพบปะกับนายแพทย์ เททเลย บริษัทไคเร็ค เซลส์และนายแพทย์ เททถูกฟ้องและถูกลงโทษในความผิดฐาน Conspiracy ในการละเมิดกฎหมายป้องกันยาเสพติด บริษัทไคเร็ค เซลส์อุทธรณ์โดยอ้างคดี *United States V. Falcone* เป็นบรรทัดฐาน

ศาลสูงพิพากษาว่า บริษัทไคเร็ค เซลส์มีความผิดตามฟ้อง ในคดีนี้โจทก์ได้แสดงว่า จำเลยมีเจตนาที่จะร่วมกระทำการอันมิชอบ และได้มีการตกลงที่จะทำการเช่นนั้นกับผู้ซื้อ โดยการสืบพยานหลักฐานเพื่อแสดงว่า ผู้ขายได้รวมและส่งเสริมการขายสินค้าซึ่งถูกจำกัดในปริมาณอันมากผิดปกติ คดีนี้ต่างจากคดี *United States V. Falcone* ในประเด็นที่สำคัญคือ สินค้าในคดี *United States V. Falcone* เป็นน้ำตาลซึ่งเป็นสินค้าในการธุรกิจธรรมดา แต่ในคดีนี้สินค้าที่ซื้อขายกันเป็นยาเสพติด ซึ่งเป็นสินค้าที่ถูกจำกัดโดยกฎหมาย ซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสั่งซื้อ ปริมาณการขาย ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ แสดงว่า บริษัทไคเร็ค เซลส์ทราบเจตนาของนายแพทย์ เททที่ว่า นายแพทย์ เททมีเจตนาจำหน่ายยาเสพติดไปขายโดยผิดกฎหมาย ยิ่งกว่านั้น ตลาดอันมีขอบเขตจำกัดของสินค้ายาเสพติด ทำให้ไม่สามารถจะมีการเพิ่มของอุปสงค์ อุปทานของยาเสพติดได้ ฉะนั้น บริษัทไคเร็ค เซลส์จึงควรทราบได้ว่าปริมาณการสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้นนี้มาจากตลาดมืด ซึ่งผิดกฎหมาย บริษัทไคเร็ค เซลส์จึงมีความผิดฐาน Conspiracy^๑

จากคดี United States V. Falconelli และคดี Direct Sales Co. V.

United States จะเห็นได้ว่าศาลในประเทศสหรัฐอเมริกาถือหลักว่า การที่ผู้ขายขายสินค้าซึ่งมีใช้สินค้าที่ถูกควบคุมเป็นพิเศษโดยกฎหมาย เช่น น้ำตาลแก่ผู้ซื้อ โดยที่ผู้ขายทราบว่าผู้ซื้อจะนำสินค้าที่ซื้อขายกันนั้นไปใช้ในกิจการซึ่งมีวัตถุประสงค์อันมิชอบด้วยกฎหมาย คือการนำไปขายให้แก่กลุ่มบุคคลผู้คุมสุราเถื่อน เพียงเท่านั้น ผู้ขายและผู้ซื้อนั้นยังไม่มีเจตนาที่จะร่วมกันกระทำการอันมิชอบด้วยกฎหมาย และได้มีการตกลงที่จะทำการ เช่นนั้น และสินค้าดังกล่าวที่ทำการซื้อขายกันนั้นจะต้องมีปริมาณมากผิดปกติด้วย

ถ้าเรานำความผิดฐาน Conspiracy มาบัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของไทย จะเป็นประโยชน์ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างมาก เพราะทำให้สามารถนำตัวผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นนายทุนใหญ่ ที่เป็นต้นเหตุที่สำคัญของปัญหายาเสพติดมาลงโทษตามกฎหมายได้ เพราะในปัจจุบันนี้ เราไม่อาจดำเนินคดีกับบรรดานายทุนหรือพ่อค้ารายใหญ่ดังกล่าวได้ เนื่องจากขาดพยานหลักฐานที่จะพิสูจน์การกระทำความผิดของบุคคลเหล่านั้น เพราะบุคคลเหล่านั้นส่วนมากมักจะไม่ได้รวมลงมือกระทำความผิดกับพวกพ่อค้ารายย่อยที่ถูกจับกุม จึงไม่อาจดำเนินคดีในฐานะเป็นตัวการร่วมกระทำความผิดกับพ่อค้ารายย่อยที่ถูกจับกุมได้ กล่าวคือไม่สามารถใช้เรื่องตัวการตามประมวลกฎหมายอาญามาดำเนินคดีกับบรรดานายทุนหรือพ่อค้ารายใหญ่เหล่านั้นได้ และในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดก็ไม่มีบัญญัติไว้ที่สามารถนำมาใช้เพื่อดำเนินคดีกับบุคคลดังกล่าวได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องบัญญัติความผิดฐาน Conspiracy ไว้

ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของไทย เพื่อให้การปราบปรามผู้กระทำความผิดดำเนินไปอย่าง
โดยผลสมความมุ่งหมาย

ตัวอย่าง เช่นนาย ก. เป็นนายทุนใหญ่ผู้หนึ่ง และเป็นบุคคลซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในวงสังคมชั้นสูง และเป็นผู้ที่ได้ติดต่อตกลงเพื่อขายยาเสพติดแก่บรรดาพ่อค้ารายย่อย เพื่อที่พ่อค้ารายย่อยจะได้นำยาเสพติดไปจำหน่ายแก่ผู้เสพ นาย ข.

เป็นพ่อค้ารายย่อยรายหนึ่งที่ย่อยยาเสพติดจากนาย ก. และนาย ค. เป็นผู้เสพรายหนึ่งที่ย่อยยาเสพติดจากนาย ข. วันหนึ่งขณะที่นาย ข. ขายยาเสพติดแก่นาย ค. ก็ถูกเจ้าหน้าที่พบเห็นและจับกุมดำเนินคดี ในกรณีนี้ จะเห็นได้ว่าบรรดาตัวบทกฎหมายที่เรามีอยู่สามารถใช้ลงโทษ เฉพาะนาย ข. ได้เท่านั้น ส่วนนาย ก. นั้น ไม่สามารถลงโทษได้ เพราะไม่มีพยานหลักฐานแสดงว่า นาย ก. ร่วมกันกระทำความผิดกับนาย ข. นาย ก. จึงไม่เป็นตัวการในการกระทำความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดร่วมกับนาย ข. เมื่อเป็นเช่นนี้จึงไม่สามารถแก้ปัญหายาเสพติดได้ เพราะถึงแม้จะจับกุมผู้ค้ารายย่อยมาลงโทษได้เป็นจำนวนมาก ก็ไม่เป็นประโยชน์ต่อการปราบปรามยาเสพติดมากนัก เพราะต้นเหตุสำคัญของปัญหาคือพวกนายทุนใหญ่ที่อยู่เบื้องหลัง แต่ถ้าเรามีความผิดฐาน Conspiracy ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ในกรณีตามอุทธรณ์ ก็สามารถนำตัวนายทุนใหญ่ คือนาย ก. นั้นมาลงโทษตามกฎหมาย ในความผิดฐาน Conspiracy ในการขายยาเสพติดได้ โดยเพียงแต่พิสูจน์ว่าได้มีการติดต่อตกลงระหว่างนาย ก. กับนาย ข. ในกิจการดังกล่าว โดยไม่ต้องพิสูจน์ถึงขั้นที่ว่านาย ก. กับนาย ข. ได้มีการกระทำร่วมกัน

เพราะฉะนั้น จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะบัญญัติความผิดฐาน Conspiracy ไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด โดยบัญญัติว่า "บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงกันที่จะกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด มีความผิดต้องระวางโทษ ..."

ต่อไปจะกล่าวถึงแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของไทยที่มีผลบังคับในปัจจุบัน เป็นรายฉบับไป สำหรับฉบับที่เห็นว่ายังไม่มีความจำเป็นต้องทำการแก้ไขปรับปรุงก็จะไม่กล่าวถึงในที่นี้

๑. พระราชบัญญัติขึ้น พุทธศักราช ๒๔๗๒

เมื่อได้มีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๐๑ ให้ยกเลิกการ เสพฝิ่นและการจำหน่ายฝิ่นทั่วราชอาณาจักรแล้ว พระราชบัญญัติขึ้น

พุทธศักราช ๒๔๗๒ ยังคงใช้บังคับแต่เฉพาะในเรื่องฐานความผิดและบทกำหนดโทษ บางอย่างเท่านั้น และโดยที่ผิด เป็นยาเสพติดชนิดหนึ่งตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ สมควรที่จะกำหนดวิธีการจัดการของกลางผิดเข้าไว้ในระเบียบเดียวกัน แต่เนื่องจากได้มีการกำหนดระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับผิดไว้ โดยเฉพาะ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความยากลำบากแก่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง จึงเห็นว่า ถ้าหากยกเลิกพระราชบัญญัติผิด พุทธศักราช ๒๔๗๒ รวมทั้งฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด และกำหนดให้ผิด เป็นยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว น่าจะเป็นประโยชน์แก่ราชการในการควบคุมผิดและการจัดการของกลางผิดด้วย

๒. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

เห็นว่ามีข้อที่สมควรแก้ไข เพิ่มเติม ดังนี้คือ

๒.๑ ความในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่บัญญัติว่า "ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กันชาตามกฎหมายว่าด้วยกันชา ผิดตามกฎหมายว่าด้วยผิด พืชกระท่อมตามกฎหมายว่าด้วยพืชกระท่อม และวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้ เป็นยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ควรแก้ไข เสียใหม่ว่า "ยาเสพติด" หมายความว่ายาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ผิดตามกฎหมายว่าด้วยผิด และวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้ เป็นยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เหตุผลคือ เนื่องจากพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติด พุทธศักราช ๒๔๖๕ รวมทั้งฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด พระราชบัญญัติกันชา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๔๘๖ และกำหนดให้กันชาและพืชกระท่อม เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ เพราะฉะนั้น คำว่ายาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ จึงหมายความว่ารวมถึงกันชา

และพีชกระท่อมด้วย ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า "ยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙" ให้ถูกต้องและเหมาะสม

๒.๒ ความในมาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่บัญญัติว่า "กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยกันชา กฎหมายว่าด้วยฝิ่น กฎหมายว่าด้วยพีชกระท่อมและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ควรแก้ไขเสียใหม่ว่า "กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่ากฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยฝิ่น และกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

เหตุผลคือ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมทั้งฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทั้งหมด พระราชบัญญัติกันชา พุทธศักราช ๒๕๓๖ และพระราชบัญญัติพีชกระท่อม พุทธศักราช ๒๕๔๖ และกำหนดให้กัญชาและพีชกระท่อมเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ เพราะฉะนั้น คำว่ากฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษจึงมีความหมายครอบคลุมถึงกฎหมายว่าด้วยกันชาและกฎหมายว่าด้วยพีชกระท่อมด้วย ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขคำจำกัดความของคำว่า "กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด" ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้ถูกต้องและเหมาะสม

๒.๓ ความในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่บัญญัติว่า "ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า "ป.ป.ส." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมอัยการ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่น ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินหกคน และเลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ" ควรแก้ไขเสียใหม่ว่า "ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า "ป.ป.ส."

ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย^{๒๒๘} รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมอัยการ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่น ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกิน หกคน และ เลขาธิการ เป็นกรรมการและ เลขาธิการ "

เหตุผลคือ การดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในปัจจุบัน แบ่งงานออกเป็น ๔ ด้าน คือ ด้านการป้องกัน ด้านการปราบปราม ด้านการบำบัดรักษา ด้านการควบคุมพืชเสพติดและส่งเสริมการปลูกพืชทดแทน แต่ความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนดตัวบุคคล ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง มีลักษณะครอบคลุมงานเพียง ๓ ด้านเท่านั้น คือด้านการป้องกัน ด้านการปราบปรามและด้านการบำบัดรักษา เพราะฉะนั้น จึงควรให้เพิ่ม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ทั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมถึงการดำเนินการด้านการควบคุมพืชเสพติด และส่งเสริมการปลูกพืชทดแทน

๒.๔ ความในมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่บัญญัติว่า "คณะกรรมการจะตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือ คณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้" ควรแก้ไขใหม่ว่า "คณะกรรมการจะตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ คณะบุคคลหรือบุคคล เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้"

เหตุผล คือ เพื่อให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสามารถตั้ง คณะบุคคลหรือบุคคลขึ้น เพื่อทำกิจการอันใดอันหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย เช่น ตั้งคณะบุคคลขึ้น เพื่อทำการควบคุมการสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับคดียาเสพติด ตั้งบุคคล ผู้เชี่ยวชาญให้ทำการตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย เป็นต้น การที่ควรให้อำนาจ คณะกรรมการไว้อย่างกว้างขวาง เช่นนี้ เพื่อให้การปฏิบัติการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๕ ความในมาตรา ๑๒ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม^{๒๒๘}
ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่บัญญัติว่า "ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานป้องกัน
และปราบปรามยาเสพติด และจะให้ มีรอง เลขาธิการ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้"
ควรแก้ไขใหม่ว่า "ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบ
ปรามยาเสพติด และจะให้ มีรอง เลขาธิการ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการก็ได้"

เหตุผล คือความในมาตรา ๑๒ ใช้คำว่า "สำนักงานป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด" ซึ่งเป็นคำที่ผิด เพราะที่ถูกต้องคือคำว่า "สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติด" จึงควรแก้ไข เสียใหม่ให้ถูกต้อง

๒.๖ ความในมาตรา ๑๓ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่บัญญัติว่า "ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความ
ผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) ควบคุมการสืบสวน สอบสวนและการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมาย
เกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่
เกี่ยวข้องดำเนินการ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) ควบคุม เร่งรัดและประสานการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มี
อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติ
ราชการ หรืองาน แผนงาน หรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการ
ปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๖) ประสานงานและกำกับการ เกี่ยวกับการบำบัดรักษาตัวผู้ติดยาเสพติด

(๗) พิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่งาน เพื่อปฏิบัติการตามพระราช

บัญญัตินี้

ความใน (๑) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม

๒๓๑

ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ ควรแก้ไขเสียใหม่ว่า "กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกัน และปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และมีอำนาจ เข้าไป เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาสั่งการ เกี่ยวกับแผนงาน โครงการและมาตรการในการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดของ เอกชน"

เหตุผลคือ ปัจจุบันนี้ ในทางปฏิบัติอำนาจมีหน่วยงานเอกชนกำหนดแผนงานและ มาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็น เอกเทศ จึงสมควรให้คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจในฐานะ เป็นผู้พิจารณาสั่งการ เกี่ยวกับแผนงาน โครงการและมาตรการในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงาน เอกชน ดังกล่าว เพื่อ เป็นการควบคุมมิให้หน่วยงาน เอกชนดังกล่าวปฏิบัติภารกิจในทางมิชอบ

นอกจากนี้ สมควรให้เพิ่มความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็น (๘) และ (๙) ดังนี้คือ

"(๘) กำหนดนโยบาย แผนงาน และวางมาตรการ เกี่ยวกับการควบคุม พืชเสพติด และส่งเสริมการปลูกพืชทดแทน ตลอดจนกำกับการส่งเสริมการประสานงาน และติดตามผลการดำเนินงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

(๙) ตรวจหรือสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดส่งมาให้ตรวจ ซึ่ง แผนการหรือโครงการใด ๆ ที่จะปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับยาเสพติด ก่อนเสนอแผนการหรือ โครงการนั้น ๆ ต่อสำนักงานประมาณ"

เหตุผลคือ เพื่อเพิ่มอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามจุดประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งแต่เดิมมิได้ระบุไว้ หรือระบุไว้แต่คลุมเครือไม่ชัดเจนเพียงพอ

๒.๓ ควรเพิ่มความดังต่อไปนี้ เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ ของพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๑๓ ทวิ เพื่อประโยชน์แห่งมาตรา ๑๓(๒) ให้คณะกรรมการมี อำนาจมอบหมายให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ เจ้าพนักงานและหรือข้าราชการ ของสำนักงาน ป.ป.ส.ปฏิบัติภารกิจแทนได้โดยออก เป็นระ เบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

เหตุผลคือ เพื่อให้การควบคุมการสืบสวน สอบสวน และการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดของคณะกรรมการไต่สวนในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง จึงต้องให้คณะกรรมการมีอำนาจ เช่นนี้ เพื่อควบคุมการดำเนินคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม ซึ่งเป็นผลให้การปราบปรามยาเสพติดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

* ๒.๘ ควรเพิ่มความดังต่อไปนี้ เป็นมาตรา ๑๓ ทวิ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๑๓ ทวิ ให้คณะกรรมการมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินของบุคคลซึ่งต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดฐานเป็นผู้ผลิต จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติด รวมทั้งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองและที่ใดเอนการครอบครองให้แก่บุคคลอื่น และให้แจ้งให้กรมอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสืบทรัพย์สินดังกล่าว เว้นแต่ผู้กระทำความผิดดังกล่าวจะพิสูจน์ได้ว่า เป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางที่ชอบ"

เหตุผลคือ ผู้กระทำความผิดฐานเป็นผู้ผลิต จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติด นับว่าเป็นบุคคลซึ่งมีพฤติกรรมอันเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของชาติ ดังนั้น บรรดาทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งผู้กระทำความผิดนั้นไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้มาโดยทางที่ชอบ จึงสมควรสันนิษฐานได้ว่าได้มาโดยการกระทำความผิด ซึ่งเป็นกรณีที่ได้มาโดยทางมิชอบด้วยกฎหมาย จึงสมควรริบเป็นของแผ่นดินเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวมต่อไป

๒.๘ ควรเพิ่มความดังต่อไปนี้ เป็น (๖), (๗) และ (๘) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

"(๖) สั่งให้ตรวจบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อหาสารเสพติดในร่างกายและสั่งให้ส่งตัวบุคคลที่ติดยาเสพติดไปรับการบำบัดรักษา

(๗) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหา ในคดีความผิดฐานเป็นผู้ผลิตจำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติด รวมทั้งทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครอง และที่ได้โอนการครอบครองให้แก่บุคคลอื่น ในระหว่างการดำเนินคดี

(๘) คำเนิการและปฏิบัติการอื่นใดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดฉบับอื่น"

เหตุผลคือ เพื่อเพิ่มอำนาจของกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงาน เพื่อให้การดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะมาตรา ๑๔(๗) มีขึ้นเพื่อเป็นบทบัญญัติสนับสนุนมาตรา ๑๓ ครี

๒.๑๐ ควรเพิ่มความดังต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๘

"มาตรา ๑๖ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔(๖) แห่งพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

เหตุผลคือ เพื่อให้มีมาตรการลงโทษบุคคลที่ไม่ยอมให้ตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย และผู้ติดยาเสพติดที่ไม่ยอมไปรับการบำบัดรักษา ตามคำสั่งของกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงาน เพราะมีเดะนั้นแล้ว บุคคลต่าง ๆ อาจไม่ยอมให้ความร่วมมือในการรับการตรวจหรือรับการบำบัดรักษาดังกล่าว ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเพิ่มความในมาตรา ๑๖ ทวิ เพื่อให้มาตรา ๑๔(๖) มีสภาพบังคับ

๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

ความในมาตรา ๘๗ ของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งบัญญัติว่า "ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง" ควรแก้ไขใหม่ว่า

"ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ถ้ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง"

เหตุผลคือ เจตนารมณ์ของมาตรา ๕๙ ดังกล่าว คือต้องการเพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ไม่ เช็ดหลาย เพราะการที่ผู้กระทำผิดไปกระทำผิดอีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ แสดงว่าผู้กระทำผิดนั้นไม่รู้สึก เช็ดหลายหรือไม่วะมีควะวังในการปฏิบัติตนอย่างเพียงพอ จึงไปกระทำผิดขึ้นอีก ดังนั้นจึงสมควร เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกถึงหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง เพื่อให้ผู้นั้นเกิดความ เช็ดหลายและระมัดระวังในการปฏิบัติตนยิ่งขึ้น จะได้ไม่กระทำความผิดอีก แต่เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา ๕๙ นั้น ให้เพิ่มโทษเฉพาะกรณีผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ เท่านั้น มิได้ครอบคลุมถึงผู้กระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดฉบับอื่น ๆ ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่ หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษด้วย ซึ่ง เป็นการไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการจะเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ไม่ เช็ดหลาย ดังนั้น จึงสมควรที่จะทำการแก้ไขความในมาตรา ๕๙ ของพระราชบัญญัตินี้เสียใหม่ เพื่อให้ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย